

ANYA CSAK EGY VAN

LÉLEKTANI KRIMI

#WET003

ROBIN O'WRIGHTLY

KEDVES OLVASÓ!

A következő oldalakon a nyugalom megzavarására alkalmas, lelki megrázkódtatást okozó tartalom szerepel. Ha ezekre érzékeny vagy, kérek, ne olvasd tovább! Add olyannak, aki képes mentálisan megbirkózni az ebben leírtakkal.

A KÍVÜLÁLLÓ

„**K**étgyermekes családanya tűnt el Mill Valley-ből” – hirdette a délelőtti újsághír, benne a cikkhez mellékelte fotóval, ami alatt ott díszelgett a felirat: „*Látta valaki? Keressük Amanda H. Cosbyt!*”

Megbabonázva bámulta a képernyőt, amiről egy bájosnak mondható hétköznapi szépség nézett vissza rá. Az asszony szolid mosolyát elhomályosította a szemében megcsillanó anyai fáradtság.

Részletekre éhesen görgetett lejjebb.

„*Egy napja nem találják a 35 éves nőt, akinek az utolsó ismert tartózkodási helye a Mill Valley-beli Bernadette Schall Általános Iskola, ahova 2014. május 15-én, hétfőn, reggel 8:45-kor kísérte a lányait.*

Mandy – ahogy családja becézi – labilis idegállapotban lehet, ugyanis a gyógyszereit nem vette be. Mivel a kocsiját is otthon hagyta, valószínűleg gyalog indult el, iratok nélkül. Kézpénz feltehetően van nála, de nem sok – tudatta lapunkkal a férje, aki aggodva várja haza a gyerekekkel együtt.

Mrs. Cosby 5 láb 41 hüvelyk magas, 104 font súlyú, vékony testalkatú. Szeme zöldeskék, haja szőkésbarna, egyenes szálú, vállig érő. Eltűnésekor felül rövid ujjú, csipkeszegélyes fehér topot, alul virágmintás, a térdrésznél divatosan szagatott kék

farmernadrágot, illetve acélszürke, telitalpú, lapos cipőt viselt, valamint egy fehér hátitáska volt nála.

Aki megtud róla valamit vagy látja Amandát, kérjük, jelezze az alábbi telefonszámon...” – Végig sem olvasta a cikket, egyből a MEGOSZTÁS gombra kattintott. Úgy érezte, ha máshogy nem tud, akkor így fog segíteni.

A NYOMOZÓ

2014. MÁJUS 15., HÉTFŐ, 18:36

AZ ELTÚNÉS UTÁN 9 ÓRÁVAL ÉS 51 PERCCSEL

A vészhívás a helyi rendőrörsre csipogott be, ahol az épp szolgálatban lévő Ed Coletti zászlós helyett, Samantha McReed nyomozó szólta bele a kagylóba:

– Kilenc-tizenegy. Miben segíthetek? – Reménykedett benne, hogy nem sok mindenben kell, mert aznap már alig várta a váltást. *Még egy autólopás, és esküszöm... Coletti, hol az istenben vagy ilyenkor?!*

– Jó estét! Egy... eltűnést... szeretnék bejelenteni – habogott bele a válaszó kétségbeesett hangon.

Na, már csak ez hiányzott! Akkor már inkább az autólopás! Ez egy tipikus hétfő! – dühöngött magában. *Hol marad már Coletti? Lenne más dolgom is...* Ám a zászlósnek, úgy tűnt, meggyűlt a baja az aznapi kínai kajával.

– Értem – éledt fel mégis a kopóöszön a rendőrben. – Hogy hívják az eltűnt személyt?

– Amanda Hayley Cosby. Betűzőm: A, M, A... – Kopogtak a billentyűk Sam ujjai alatt, ahogy képernyőre

és háttértárba került a teljes név. – Ó... a feleségem – tette hozzá az ideges férfihang.

– Értem – ismételte magát McReed, mint egy gép. Minél hamarabb végezni akart, ám a szolgálatban lévő ügyfélkezelő még mindig távol maradt. – Mondana egy személyazonosítóigazolvány-számot? – Megkapta az adatot, így egyből lefuttatott egy gyors keresést az adatbázisban. Mrs. Cosby szerepelt benne autótulajdonosként. *94941 Mill Valley, Sunset Road 40. Nincs priusza. Ez egy jó pont!*

– Mikor és hol látták utoljára? – folytatta a felderítést.

– Én itthon, mielőtt munkába mentem, de... ő vitte a gyerekeket kilencre, szóval... Ott biztos látták... De oda nem ment vissza a lányokért... És azóta haza sem jött – lihegett a férfi, mert a mondandója végére már nagyon kétségbeesett és kapkodta a levegőt, ahogy a pánik kerülgette. Hallatszott, hogy erősen próbál minden részletre kiterjedően megtenni a bejelentést, de elég összeszedetlenül tette, mivel valószínűleg sokkos állapotba került.

– Kérem, próbáljon megnyugodni! Segíteni szeretnék – igyekezett a nyomozó együttérző hangon, de határozottan magához téríteni a bejelentőt. – Hova vitte a felesége a gyerekeket?

– A Bernadette Schall Általános Iskolába.

– Értem. – *Jézusom! Az unokaöcsémék is odajárnak. Vajon ismerik a lányait...?* – És milyen ruhát viselt?

- Hú, hát én azt nem tudom...
- Ha nem lenne sokkban, tipikus pasinak tartanám, de így, azt hiszem, meg tudom érteni.*
- Gyalog mentek vagy autóval?
- Mondd, hogy autóval, autóval, autóval!*
- Gyalog, az egészen biztos... Közel a sulisuli. Van egy autója, de az a ház előtt áll.
- A rohadt életbe! Így nehezebb lesz megtalálni...*
- Mrs. Cosbynak van munkahelye?
- Istenem add, hogy ne csak főállású anya legyen!*
- Besegít a barátnőjének, Kellynek a Strawberry Village Bevásárlóközpontban, mint eladó. De ma szabadnapos volt... Ő ment volna a gyerekekért délután négyre.
- Köszönöm – állította le, mert egyelőre elég volt csak a legszükségesebbeket megtudnia. *Ráérünk még kifaggatni később is, bár az hétszentség, hogy behívatom. Csúnyának hangzik ez az ügy.* – Önt hogy hívják, uram?
- Lloyd Martin Cosby. Betűzöm, dupla L...
- Hagyja csak! – hártott Sam, mivel pont volt Lloyd nevű ismerőse, és bőven sokszor látta már leírva ezt a nevet. A férfi telefonszámát pedig úgyis mutatta a hívószám kijelző. Eközben feltűnt Coletti zászlós is, a toalett irányából közeledett. McReed így búcsúzott: – Köszönjük a bejelentést, Mr. Cosby. Amint megtudunk valamit, azonnal értesítjük. Viszonthallásra! – Bontotta a vonalat, amilyen gyorsan csak tehetette.

Kirázta a hideg az eltűnések hallatán. Sokkal jobban szerette, ha egzakt problémával szembesült: garázdasággal, autólopással, betöréssel vagy akár gyilkossággal. Azért, mert ezek megtörténtén már nem változtatható, így elég volt a bűnügy megfejtésén és az elkövető megtalálásán agyalni. De egy eltűnési ügy mindig nyugtalanítóan bizonytalan, mert ahogy telnek az órák, egyre inkább csökken a sikeres, élve megtalálás esélye. A legtöbbször holtan kerülnek elő ezek az emberek, ami tragédia az eltűnt szeretteinek és kudarc egy életvédelemre esküdött hivatalnok számára. A nyomozó pedig rühellte a kudarcokat, és lelki traumát is hordozott már egy ilyen esetből.

Az a kritikus huszonnégy óra, amit mindig túllépünk – jutott eszébe, ami elsősorban emberrablásos eseteknél merült fel. Ez az eltűnések egyik komoly százalékát tette ki, a másokban pedig legtöbbször öngyilkosokat kerestek. Mindkét esetben a halál jelentős kockázatával kellett szembenézniük egy eltelt teljes nap után, ez tette igazán kudarccá az eltűntek utáni kutatás élményét. Felnőttek esetében, ha nem emberrablás esete állt fenn, a bejelentés után mindig várniuk kellett még hetvenkét órát, mielőtt kiadták a hivatalos körözést. Gyerekeknél ezt már harminchat órán belül megkezdték, amellet, hogy érdekesmód leginkább az ő nyomukra nem jutottak a legtöbb esetben. Felnőtteknél viszont hagytak háromnapnyi időt az esetleges okafogyott vagy téves bejelentés kiderülésére. Vakilárma esetén sokan csak elnyújtottak egy

after partyt, részegen bolyongtak vagy másnaposan feküdtek valahol a városban – „elfelejtettek” hazaszólni, és már aggódott a család. A demens öregeket is így sikerült otthonba vagy a szeretteikhez terelgetni, mielőtt a rendőrség tehetett volna valamit. *De egy kétgyermekes anyuka nem kóborol csak úgy el. Ott valami nagyon nincs rendben!* – morfondírozott Sam.

– Mizujs, nyomozó? – észlelte a zászlós, hogy koléganője okkal áll az ő gépe előtt olyan komor tekintettel.

– Megártott a tavaszi tekercs, Col’? – szúrta oda egyet McReed. – Esemény van – bökött a képernyő felé. – Eltűnt személy, kétgyermekes anyuka, ma reggel látták utoljára a srácai sulijánál. Rögzítettem az adatait. Szívesen! – nem várt választ. – Jössz nekem eggyel, Ed! – fenyegette meg az ujjával. Ezzel egykedvűen otthagya: – Jelentsd a főnöknek! Hamarosan meg kell kezdenünk a tanúk felderítését és kikérdezését. Ezt a nőt tutira élve kell megtalálnunk – idézte fel magában az első rossz ügy emlékét.

Az sodorta évekkal ezelőtt McReedet a rendőri pályára, amikor a szomszédjában lakó, vele egykorú barátnője nyomtalanul eltűnt. Mindketten az érettségi vizsgájukra készültek, de a lánnyal ellentétben, aki színésznőnek készült, Sam nem tudta, merre menjen tovább. Az UCLA-ra jelentkezett, fel is vették, de nem sok kedve volt oda menni. Közben Cathynek nyoma veszett.

Akkor határozta el, hogy nyomozó lesz, hogy ilyen eseteket megoldhasson, és igazságot szolgáltatthasson. Ezért várt két szemesztert, nekiült egy évre kifejezetten szakmaspecifikus tárgyakat tanulni, aztán jelentkezett a rendőrtiszti akadémiára. Évfolyamelsőként végzett, amiért sokan irigyelték, de csak mert nem ismerték sem a múltját, sem a motivációját.

Támogasd a munkánkat!

Amennyiben egyetértesz a céljainkkal:

- szeretnéd, hogy minél több magyar nyelven írt magyar könyv szülessen,
- szeretnéd, hogy a fiatalok többet olvassanak, írjanak,
- szeretnéd, hogy külföldön is jobban elismerjék a magyar szerzők írásait,

akkor támogasd te is az MKMT mozgalom céljait, vagy egy adott projekt megvalósítását, lebonyolítását!

Válaszd ki mely projektet támogatod, és akár egy kis összeggel előremozdíthatod a megvalósulását!

<https://mkmt.hu/tamogass>

Facebook oldalunk: [facebook.com/mkmtMozgalom](https://www.facebook.com/mkmtMozgalom)

Instagram: <https://www.instagram.com/mkmtmozgalom/>

Levelezési cím: 2049 Diósd Hársfa utca 5/2.

Telefon: +36(30)499-34-77

email: info@mkmt.hu

